

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 18451

гр. София, 29.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА
МИТЕВА**

като разгледа докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20231110155066 по описа за 2023 година

Производството по делото е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба от "ФИРМА" ЕАД срещу „ФИРМА“ АД.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника е постъпил отговор на исковата молба, с който предявените искове се оспорват като нередовни, недопустими и неоснователни.

На ищеца се следват указания по чл. 129, ал. 2 ГПК за отстаняване нередовностите на исковата молба, като едновременно с това за процесуална икономия делото се насрочва за разглеждане в открито съдебно заседание.

Страните са представили писмени доказателства, като всички те са допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда правен спор, поради което следва да бъдат приети по делото.

На основание чл. 140, ал. 2 ГПК съдът ще се произнесе по искането на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза в първото заседание след евентуално отстраняване нередовностите на исковата молба.

Искането на ответника по чл. 190 ГПК за задължаване на ищеца да представи всички подадени данни за абонатния номер за периода от 05.2018г. до м. 04.2020г. следва да се остави без уважение поради липсата на необходимата индивидуализация на документа, за който същото се отнася.

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК с настоящето определение съдът съобщава на страните проекта си за доклад по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, във вр. с чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на основание чл. 129, ал. 2 ГПК на ищеца в едноседмичен срок от съобщението с писмена молба до съда с препис за ответника

1. да изложи конкретни фактически твърдения, от които обосновава наличието на правен интерес от насочване на исковите си претенции срещу „ФИРМА“ АД, като уточни

твърди ли и на какво основание мотивите към съдебното решение, постановено при участието на „ФИРМА Х“ ЕООД обвързват ответника „ФИРМА“ АД при условията на чл. 223, ал. 2 ГПК

2. да уточни за кой отоплителен сезон се отнася съдебно предявеното регресно вземане
При неизпълнение исковата молба подлежи на връщане.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **04.06.2024 г.** от **11,30 ч.**, за когато да се призоват страните.

ПРИЕМА приложените към исковата молба и отговора писмени доказателства по делото.

ОТЛАГА за първото по делото заседание произнасянето по доказателственото искане на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ответника по чл. 190 ГПК.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД, както следва:

Производството по делото е образувано по искова молба от „ФИРМА“ЕАД ,с която срещу „ФИРМА“АД, с която при условията на обективно съединение са предявени осъдителен иск за заплащане на сумат в размер на 2536,19лв., представлява аща регресно притезание ,на основание чл.45,ал.1, т.2 от ОУ надоговорите между „ФИРМА“ЕАД и търговец за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда- етажна собственост,ведно със законната лихва от 06.10.2023год. до окончателното ѝ заплащане, както и осъдителен иск с правно основание чл.49 вр. чл.45 от ЗЗД за сумата от 749,34лв., представляваща имуществени вреди от сторени разноски за събиране на начисленото от ответника вземане за топлинна енергия и дялово разпределение, ведно със законната лихва от 06.10.2023год. до окончателното ѝ заплащане. В условията на евентуалност заплащането на сумата от 749,34 лв. се претендира на основание чл.45,ал.1, т.2 от ОУ на договорите между „ФИРМА“ЕАД и търговец за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда- етажна собственост.

В исковата молба ищецът твърди, че в изпълнение на издадената му лицензия за територията на град София продавал топлинна енергия с топлоносител гореща вода за отопление и битово горещо водоснабдяване на клиенти в самостоятелни обекти в сгради – ЕС,присъединени към топлопреносната мрежа. Сочи, че такъв битов клиент бил потребителят на топлинна енергия за имот, находящ се в гр.Х,аб.№*****. Сочи, че разпределението на топлината енергия, която постъпвала в сградите се извършва по системата „дялово разпределение“ като ответникът бил вписан в публичния регистър по чл.139а от ЗЕ като лице, извършващо услугата дялово разпределение.Отношенията между „ФИРМА“ЕАД и лицата, вписани в регистъра по чл.139а от ЗЕ, се регулирали от ОУ на договорите между „ФИРМА“ЕАД и търговец за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда- етажна собственост,приети с Решение по т.2 от Протокол №19/05.07.20207год. и Решение по т.1 от Протокол № 22/23.07.20007год. на СД на „ФИРМА“ЕАД ,одобрени с Решение № ОУ-024/10.08.2007год. на ДКЕВР. В исковата молба ищецът сочи ,че ответникът бил извършил отчет на клиент на ТЕ ,по смисъла на чл.153 ЗЕ за процесния имот, при което подал в топлопреносното предприятие данни за отчетената и консумирана от клиента топлинна енергия за периода м.05.2018год. – м.04.2020год., възлизаща на 458,35лв.Също така твърди ,че за извършената услуга дялово разпределение дружеството било заплатило на ответника сумата от 52,65лв.,главница ,която в последствие след извършения отчет и издаването на общите фактури за двата отоплителни сезона била претендирана от клиента. Последният не изпълнил задълженията си ,поради което ищеца подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК,като такава била издадена по ч.гр.д. №3828/2020год. по описа на СРС,156 състав,а за установяване на съществуването на вземането било образувано гр.д.

№20665/2022год. по описа на СРС,156 състав.По последното на основание чл.219,ал.1 от ГПК в качеството на трето-лице помагач на страната на ищеца бил конституиран ответника.На същия бил връчен препис от исковата молба и същия извършил процесуалните действия ,които счел за необходими. Ищецът твърди,че по посоченото дело съдът се бил произнесъл с решение, с което приел за недоказани претенциите му. Приел за недоказана извършената доставка на топлинна енергия, тъй като сумите за топлинна енергия не били начислени съгласно изискванията на действащата нормативна уредба. Ищецът счита ,че ответника ,в качеството си на подпомагача страна по това производство е обвързан от силата на мотивите на съдебното решение, по арг. от чл.223,ал.2 от ГПК. Счита ,че така в отношенията между ищеца и ответника било установено ,че поради неправилния отчет и невярното дялово разпределение „ФИРМА“ЕАД била понесла загуба,представляваща цената на начислената топлинна енергия цената за услугата дялово разпределение.Сочи ,че е изготвил контролни отчети и сторнирал сумите ,които били отнесени като разходи на предприятието.Счита ,че при това положение за ищеца възниква основание на чл.45,т.2 от ОУ да търси възстановяване на загубата ,която е в резултат от поведението на фирмата за дялово разпределение,която загуба следва да бъде възстановена на ищеца. Също така сочи,че претърпял вреди от деловодните разноси по воденото на заповедното и исковото производство, като тези разходи били пряка и непосредствена последица от увреждането,изразяващо се в неправилен отчет и невярно дялово разпределение. В условията на евентуалност, ако съдът приеме ,че не е налице фактическия състав на неправомерното увреждане ,претендира сумата от 749,34лв. да бъде присъдена на основание чл.45,т.2 от ОУ ,като част от пълния размер, с който ответника следва да го обезщети,като счита ,че са обхванати ,както главното,така и всички допълнителни акцесорни вземания, възникнали като резултат от нарушаване на общите условия. Претендира разноси.

Ответникът „ФИРМА“ АД в срочно депозиран отговор на исковата молба оспорва предявените искове като недопустими и неоснователни. Твърди, че не е взел участие като трето лице-помагач в съдебното производство, посочено от ищеца, поради което искът срещу него бил лишен от правен интерес. Оспорва между страните да е било налице твърдяното облигационно правоотношение. В тази връзка уточнява, че е бил в такива отношения с ищеца, но за конкретни периоди, съгласно сключени договори за 2017, 2018 и 2019г., които не обхващали периода, за който се отнася съдебно предявеното регресно вземане. Иска от съда да отхвърли предявените искове, като му присъди разноси.

В тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване ,че е бил в договорни отношения с предмет извършването на услуга по дялово разпределение с ответника, участието на „ФИРМА“ АД като трето лице-помагач в съдебното производство, както и конкретния размер на загубата си.

В тежест на ответника е да установи, че е погасил задълженията.

В тежест на ищеца по иска с правно основание чл.49 вр. чл.45 от ЗЗД е да докаже при условията на пълно и главно доказване противоправно причинени вреди от действия (бездействия) на лица - служители на ответника, при или по повод извършване на възложена им работа, наличие на причинно - следствена връзка между поведението на служителите на ответника- деликвент и претърпените от ищеца имуществени вреди.

Вината, по смисъла на чл. 45 ЗЗД, се предполага до доказване на противното, поради което в тежест на ответника е да обори презумцията за виновно причиняване на вредите, както и да докаже всички свои възражения, които основава на твърдения за положителни факти.

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът за доклад по делото, да се връчи на страните, а на ищеца да се връчи и препис от постъпилия отговор на исковата молба.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____